

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XIX. Peccator, exacta hac vita, particulare iudicium durum subire debet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

quam mors secunda excipit, pef- *Ps. 33. 22.*
fima scilicet, in inferno, quando *Ps. 141. 8.*
impius non moritur ad confi-
tendum Domino, nec in manus
Dei spiritum commendat, sed
Diaboli, cui in vita seruiuit, & à
quo præmium quoque accipit.

C A P V T X I X.

Peccator, exacta hac vita, particulare
judicium durum subire debet.

Miseriarum & calamitatum
plaustra, quæ nō Pandora,
ut Poetæ finxerunt, sed peccatū
mortale ut scriptura diuina do-
cet, in hāc vitā inuexit, hominē
sufficienter nō castigāt, horredæ
aliꝝ pœnæ eum post mortem Sa-
thanæ filiam, crudelemq; Megæ-
ram, manent. In ijs est primū
est priuatum particulareq; iudi-
cium, in quo, juxta D. Paulū, & *2. Cor. 3. 10.*
communē Orthodoxorū sente-
tiā, & sensum cōsensumq; vna-
nimē omniū fideliū, peccatorfo-

R s lus,

370 Degrauitate peccat mortis,
ius, & quo ad animam solam, statim atq; è corpore discessit, particularē damnationis sententiā, à Christo Domino, qui, vt D. Petrus ait, *constitutus est à Deo iudex vivorum & mortuorum, & cui secundū*

Act. 10. 42.

Cap. 5. 22.

Ioannē, pater omne iudicium dedit, invisibiliter, absolutē, & irrevocabiliter, eo loco, in quo mors eum occupat, præsente Angelo custode, & accusatore lætitia gestiōe, accipit. Habet id iudicium ingentes confusionis & desperationis causas; primūm enim clarētum anima, nimirūm tamen serō, intelliget grauitatem & prauitatem suorum peccatorum, adeoque cæcitatem, stultitiam, & temeritatem suam, qua ausa fuit, tam facile, tam leuiter, tamque friuolas & fuitiles ob causas, tot, tamq; grauia & enormia in Deum peccata committere, & in abyssum cōsequenter æternæ dā-

natio-

nationis se præcipitē dare. Male-dicet proinde diei, in quâ pecca-uit; occasiōni, quæ ad peccandū viam aperuit, ei, qui vt pecca-ret cauſsam dedit, delectatio-ni, quæ vt peccatum admitteret, illexit; consuetudini tandem, quæ peccata & fouit & auxit. Intuebitur deinde anima infœ-līx, in præſenti hōc suo alterius ſæculi ſtatu, eoque miserri-mo & horrendiſſimo, ſe nu-dam, inermem, ream, à Dei, bea-torumq; omnium confortio ſe-paratam, vndiq; malis ſeptam, inter occurſantes tēterrīmos, & igniuomos Dæmones trucesque tortores, corā tribunali irati Iu-dicis ſolam, ſine cuiusquam præ-fidio constitutam, & ad inferorū ſedes æternū mox deturbandā. Proponet inde ſibi locum va-stum & profundum, atrum tene-bris, & pænis horrificum, quaſi

R 6 ocea-

oceanum quendam flamma &
fumo vndantem. Audiet tandem
Iudicis sententiam, iustūq; eius
iudicium, quod celerimus eius
ad inferos raptus excipiet. Hęc
omnia, quisquis es, jam dum
tempus est, cordi tuo imprime,
& cogita quale malum sit ab illo
gaudio diuinæ contemplationis
excludi, beatissima sanctorum
omnium Societate priuari, fie-
ri patriæ cœlestis extorrem, mo-
ri vitæ beatæ, morti viuere sem-
piternæ, in æternum ignem cum
Diabolο & Angelis eius expelli,
vbi sit mors secunda damnatis
exilium, vita supplicium; nō sen-
tire in illo igne, quod illuminat,
sentire quod cruciat, exundantis
incendijs terribilis crepitus pati,
barathri fumantis cœca caligine
oculos obcœcari, profundo ge-
hennę fluctuantis immergi; eda-
cissimis in æternum dilaniari

ver-

vermibus, nec finiri. Hæc & similia multa cogitare nihil est aliud quam vitijs omnibus repudiū dare, & omnia blandimenta refrœnare.

CAPUT XX.

Peccator post hanc vitam iudicium
diei nouissimi sub-
ibit.

Post particulare iudicium,
quod priuatum & inuisibile est, vniuersale aliud publicum & inuisibile sequitur, horrendus scilicet humanæ tragœdiae actus ultimus, cui peccator in suum malum interesse debet. Eum aptè, ut mea quidem fert opinio, sacrisq; scripturis conuenienter cognoscemus, si quæ in humano huius vitæ iudicio, fieri publicè & solenniter solēt, ob oculos ponamus; solet n. Deus, quæ supernaturaliter no-

R 7 bism